

hjælpe disse overmaade beklagelige Forhold.

Det har glædet mig under denne Finanslovbehandling at høre, at adskillige Medlemmer, det ærede Medlem for Frederiksberg 1ste Valgkreds (Ellinger), det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) og det ærede Medlem fra Kolding (Laursen), har givet mig Ret i mine tidligere Udtalelser om, at den saakaldte Forlystelsesskat virker ødelæggende paa al Scenekunst i Provinsen og alle ordnede Sceneforhold der. Som ærede Medlemmer maaske vil erindre, stillede jeg ved anden Behandling af Lovforslaget om Afgift af offentlige Forestillinger og Fremvisninger Ændringsforslag om, at denne Teaterskat ikke skulde udredes af Provinstheaterdirektører, der rejser med ministeriel Bevilling. Dette gjorde jeg af rent opportune Hensyn, idet det stod mig klart, at Teaterskatten i dette Tilfælde vilde virke som en ren Næringskat, der ikke kunde udredes af Provinstheaterdirektørerne, naar de nye Jernbanetakster, ved Fordyrelse af Personalets Rejser og af Forsendelsen af deres Materiel, belastede det i Forvejen anspændte Budget med ca. 10 pCt. Det er min Overbevisning, at de københavnske Privatteatre ikke har lidt nogen Skade ved denne Forlystelsesskat, tværtimod. De københavnske Privatteatre har ved den sparet den tidligere 5 pCt.s Fattigafgift af Bruttoindtægten, og det københavnske Publikum har, som jeg forudsagde, hurtigt vænnet sig til det Tillæg til Biletprisen, der afkræves samtidig som Afgift til det offentlige. I alt Fald, hvad der sættes til paa den ene Maade, er blevet vundet paa den anden. Helt anderledes er imidlertid Forholdet i Provinsen, hvor Teatrenes Publikum er ganske anderledes nøjeregnende med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad en Teaterbillet maa koste, og hvor Teatrene tidligere ikke betalte nogen 5 pCt.s Fattigafgift af Bruttoindtægten, men kun en ringe Kendelse paa 1—2 Kr. pr. Aften til Fattigkassen. Min triste Tro er det, at under de nuværende Forhold vil de ordentlige Provinselskaber ophøre at eksistere. Tilbage vil blive elendige Trupper med elendigt Repertoire og et elendig Personale og Rovdriften af de saakaldte Provinsturneer, hvor et miserabelt Ensemble grupperer sig omkring en ledig Skuespiller fra København.

For denne Nødstilstand — thi at der er Nødstilstand til Stede paa dette Punkt, kan ingen, som har noget som helst Kendskab til disse Forhold, bestride — bærer

selvfølgelig Forlystelsesskatten ikke alene Skylden. Biografteatrene har deres store Andel, og jeg tror, at det ærede Medlem fra Kolding har Ret i sine Udtalelser forleden om, at de fleste af vore Provinsbyer gennemlever en vanskelig Tid. Men Forlystelsesskatten har skubbet til den hældende Vogn, og nu er den endt i Grøften. Dette, synes jeg, er Synd. Jeg har indhentet Oplysninger fra en Række Provinsteatre, og Svarene er alle Steder fra det samme. Overalt hævder man, og jeg tror med Rette, at Forlystelsesskatten har bevirket for det første en direkte Nedgang i Besøget, for det andet, at Publikum er blevet tvunget tilbage til de billigere Pladser, og for det tredje, at Forlystelsesskatten ganske har standset det forhøjede Salg, der før spillede en ikke ringe Rolle ved Søndagsforestillinger og Premiærer.

Jeg skal ikke besvære ærede Medlemmer med ret mange Tal, men maa blot nævne nogle fra vore to mest celebre Provinsteatre, Aarhus og Odense Teater. Og jeg vil da nævne, at Aarhus Teater i sidste Sæson var besøgt af 20,000 betalende Tilskuere mindre end den foregaaende Sæson, og at Forholdet for Odense Teaters Vedkommende stiller sig saaledes, at i Sæsonen 1910—11 var der gennemsnitlig i Kassen ved Søndagseftermiddagsforestillingerne 340 Kr., ved Aftenforestillingerne 400 Kr. I den sidste Sæson, altsaa efter at Forlystelsesskatten har virket, var der henholdsvis i Kassen 260 og 350 Kr. Blandt de øvrige Teatre skal jeg nævne Fredericia Teater, ikke fordi Eksemplet er særlig grelt, men fordi Fredericia Teater er et af de faa Teatre, ved hvilket der holdes et nøjagtigt Regnskab, af hvilket man kan uddrage en bestemt Statistik. Det viser sig da, at dette Teater i Sæsonen 1906—07 havde en Gennemsnitsindtægt pr. Aften af 347 Kr. De næste Sæsoner steg denne Indtægt — den varierede en Smule, men steg gennemgaaende indtil 1910—11, da den var 388 Kr. pr. Aften. Saa efter at Forlystelsesskatten var blevet gennemført, dalede Indtægten pludselig ned til 304 Kr. Der kan ikke her være Tale om, at det er Biografteatrene, der har bevirket Indtægtsnedgangen, for Biografteatrene eksisterede jo i de Sæsoner, som var gode. Der er i mange af vore Provinsbyer i de senere Aar opført ret kostbare Teaterbygninger. Ogsaa Teaterejerne rammer Forlystelsesskatten meget føleligt, idet de dels nu faar lejet deres Teatre sjældnere ud og dels, hvis de opkræver deres Leje gennem